

TEZA:

Wystosowanie do radcy prawnego wezwania do zapłaty kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego oraz Wyższego Sądu Dyscyplinarnego a także zaniechaniu przeprowadzenia postępowania polubownego w sprawie nie jest deliktem dyscyplinarnym Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych.

WO-85/23

Warszawa 9 sierpnia 2023 r.

P O S T A N O W I E N I E

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie**

w składzie:

Przewodniczący : S WSD Krzysztof Górecki - sprawozdawca

Sędziowie : S WSD Leszek Krupa
S WSD Rafał Rybnik

Protokolant : Barbara Sarnowska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2023 r. w Warszawie na posiedzeniu odwołania A.M.

od postanowienia Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 3 marca 2023 r., sygn. akt GRD 28/2022 o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 3 marca 2022 r., sygn. akt GRD 28/2022
2. kosztami postępowania obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

W dniu 24 grudnia 2022 r. radca prawny A. M. skierował do Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego KIRP wnioski o podjęcie zdecydowanych działań przeciwko kilku członkom organów OIRP w (...), głównie w związku z wykonaniem orzeczeń Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w (...). Główny Rzecznik Dyscyplinarny ustalił, że spośród tych osób jest właściwy do podejmowania czynności w sprawie Dziekana OIRP w (...) oraz Skarbnika OIRP w (...). Niniejsza sprawa dotyczy Dziekana OIRP W (...) – X.Y.

Zastępca Głównego Rzecznika postanowieniem z dnia 3 marca 2023 r. odmówił wszczęcia dochodzenia, nie dopatrując się w działaniu radcy prawnego znamion czynu zabronionego. Rzecznik przyjął, że nie doszło do, zarzucanego przez zawiadamiającego, przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego na szkodę interesu publicznego prywatnego. Miało ono polegać na wystosowaniu do zawiadamiającego wezwania do zapłaty kosztów postępowania dyscyplinarnego w związku z prawomocnym orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w (...) z dnia 26 marca 2021 r., sygn. akt D-41/20 oraz Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt WO-89/21 a także na zaniechaniu przeprowadzenia postępowania polubownego.

Odwołanie od powyższego postanowienia wniósł zawiadamiający, zarzucając, iż Dziekan OIRP w (...) nie wykazał się jakimkolwiek dokumentem upoważniającym do występowania w imieniu i na rzecz KIRP w Warszawie. Zdaniem obwinionego, działanie Dziekana w wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami doprowadziło do bezprawnego „wyprowadzenia środków z jego rachunku bankowego a następnie przywłaszczenia ich przez OIRP (...)”.

Rozpatrując odwołanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny postanowił utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

Po pierwsze, należy podkreślić, że kwestię organu samorządu radców prawnych, legitymowanego do prowadzenia postępowania wykonawczego jednoznacznie określa przepis art. 71 ust. 2b ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z nim, w postępowaniu egzekucyjnym, czynności przewidziane dla wierzyciela

podejmuje dziekan rady okręgowej izby radców prawnych tej izby, której ukarany był członkiem w dacie uprawomocnienia się rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej oraz kosztów postępowania dyscyplinarnego. Nie ma przy tym znaczenia, na rzecz której z osób prawnych (OIRP czy KIRP) zasądzono koszty postępowania. Rozwiązanie to nie jest może zbyt fortunne, ale brzmienie przepisu nie pozostawia wątpliwości interpretacyjnych. Do podjęcia się dochodzenia przez Dziekana OIRP kosztów zasądzonych na rzecz KIRP nie jest zatem potrzebne, jak chce obwiniony, pełnomocnictwo, upoważnienie czy inny akt tego rodzaju. Wystarczy jedynie pismo inicjujące tę procedurę i przesłanie Dziekanowi OIRP tytułu wykonawczego. Regulacje wewnętrzne samorządu radców prawnych związane z taką sytuacją precyzuje uchwała KRRP nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w § 3 ust. 2-5.

Po drugie, warunkiem koniecznym wszczęcia procedury windykacyjnej jest niezapłacenie kosztów przez obwinionego. Orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP są prawomocne i stają się wykonalne w przypadku niewniesienia kasacji, bądź jej oddalenia (art. 62² ust. 2 i art. 62⁵ ust. 2 ustawy o radcach prawnych). Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego wydaje wówczas zarządzenie, w którym odnotowuje wykonalność orzeczenia. Co prawda nie wynika to z przepisów, ale samorząd przyjął praktykę wzywania obwinionych w takiej sytuacji do dobrowolnej zapłaty. Dopiero brak zapłaty uruchamia czynności egzekucyjne. Z akt sprawy wynika, że Skarbnik OIRP w (...) przed wszczęciem procedury wystosował do obwinionego jeszcze dodatkowe wezwanie.

Po trzecie, obowiązkiem organów samorządu jest dbałość o środki finansowe, co nakazuje przymusowe dochodzenie kosztów postępowania.

Zatem, w działaniu Dziekan OIRP w (...) X.Y. brak jakichkolwiek znamion deliktu dyscyplinarnego a podejmowane czynności stanowiły jedynie realizację opisanego wyżej obowiązku. W ocenie Wyższego Sadu Dyscyplinarnego, działania podjęte przed skierowaniem do przymusowego ściągnięcia prawomocnie zasądzonych i wykonalnych kosztów postępowania na rzecz KIRP wyczerpują wymogi wzajemnej koleżeńskości i poszanowania członków samorządu radców prawnych.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji.